

LA LLUFA[†]

LA SANTÍSSIMA SETMANA

El Covid entre nosaltres. La Setmana Santa a la vista. Què farà el govern? Respectarà la tradició espanyola afavorint unes jornades de recolliment i oració o l'aprofitarà per obrir fronteres i deixar que els bàrbars turistes entrin al país? Aprofitarà per recomanar a les famílies cristianes que tornin al tancament espiritual familiar o faran els ulls grossos permetent que cada bombolla agafi el seu cotxe i es desplaci a la segona residència? Mantindrà les mesures restrictives a locals d'oci i restauració, o alliberarà horaris i distàncies?

Tots sabem la resposta. Per Setmana Santa, com per Nadal o durant les vacances d'estiu, les autoritats recolzades per informes mèdics de tota solvència, asseguraran que la pandèmia es retira i que és hora de tornar a la normalitat. A la normalitat de guanyar diners per sobre de guanyar salut.

I per què no? Tots ens hem de morir. No ve de quinze dies o quinze anys. L'home està fet per morir, però abans, el poder en vol treure el suc. Fins aquí tot normal.

Però el dilema governamental comença a fer-se prudent quan enlloc d'acceptar la seva visió de mercat, juga a enganyar al ciutadà i a tractar-lo com sempre d'imbècil.

Que els nens venen de París funciona un cert temps, però no s'acostuma a trobar gaires joves fent la mili que encara s'ho creguin. No és possible allargassar una mentida fins l'infinit, excepte en qüestions de fe religiosa impermeable a qualsevol argument racional.

El país no brilla precisament per la seva aguda mental, però tothom sap que la pandèmia no respecta miraculosament els ponts i les festes de guardar, per reaparèixer després amb més força.

L'hem cagat tres vegades. Ara serà la quarta. I després

vindrà la cinquena i el poder seguirà deixant-nos gastar uns diners durant les festes. I després, tots a casa o a la UCI.

LLUFA PELS MENTIDERS.

